

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 623

Велико Търново, 20.02.2024 г.

Административния съд Велико Търново - X състав, в закрито заседание на двадесети февруари две хиляди и двадесет и четвърта година в състав:

СЪДИЯ: ИВЕЛИНА ЯНЕВА

като разгледа докладваното от съдията административно дело № 815/2022 г. на Административен съд - Велико Търново, за да се произнесе, взе предвид следното:

Образувано е по жалба на ЕООД „Ситиленд“ с адрес на управление [населено място], [улица] срещу Акт за deregистрация по ЗДДС № 040992203779246 / 27.09.2022г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП Велико Търново, потвърден с Решение № 120 / 19.12.2022г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ Велико Търново, с който е прекратена регистрацията по ЗДДС на дружеството. В хода на произнасяне по същество по повдигнатия спор, съдът намира, че за правилното решаване на правния спор, с който е сезиран, следва да бъдат тълкувани разпоредби на общностното право, във връзка с което счете за необходимо по своя инициатива да отправи преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз по реда на чл.267, пар.3 от Договора за функциониране на Европейския съюз.

I. Страни по делото:

1. Жалбоподател - ЕООД „Ситиленд“ с адрес на управление [населено място], [улица] представляващ М. И. Х..

2. Ответник - Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ Велико Търново.

II. Предмет на делото:

Акт за deregистрация по ЗДДС № 040992203779246 / 27.09.2022г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП Велико Търново, с който е прекратена регистрацията по ЗДДС на дружеството.

III. Фактическа обстановка, относима към предмета на запитването:

III.1. ЕООД „Ситиленд“ е търговско дружество извършващо дейност в областта на строителството до 2019г.

III.2. На дружеството през 2022г. е възложена проверка, като след анализ на представените документи и данъчно-осигурителната сметка на задълженото лице, орган по приходите приема наличието на системно неизпълнение на задълженията по ЗДДС изразяващо се в неплащане на декларирания ДДС за внасяне за общо пет данъчни периода за времето от 01.09.2013г. до 30.06.2018г.

III.3. Това е прието като основание по чл.176, т.3 от ЗДДС за прекратяване на регистрацията по ЗДДС и е издаден оспорения акт за дерегистрация.

III.4. В решението на директора на дирекция „ОДОП“ Велико Търново посочва, че неплатените задължения за данък върху добавената стойност са 4 144,59лв. за данъчен период м.09.2013г., 0,46лв. за данъчен период м.05.2017г., 365,50лв. за данъчен период м. 03.2018г., 49,66лв. за данъчен период м.04.2018г. и 27 506,73лв. за данъчен период м. 06.2018г. Твърденията на дружеството са, че декларирания и неплатен данък произтича от издадени фактури на ЕООД „Терем - Ивайло“, които не са заплатени и е налице съдебно производство. Във връзка с направено възражение от дружеството, решаващия орган събира допълнително доказателства и установява, че задълженията за данък добавена стойност са изплатени на 27.10.2022г., като е дължима лихва в размер на 6 264,02лв.

IV. Приложими нормативни разпоредби

Национално право

Приложимият закон е Законът за данъка върху добавената стойност.

Съгласно чл. 89 от Закона за данъка върху добавената стойност (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г.)■ Когато е налице резултат за периода - данък за внасяне, регистрираното лице е длъжно да внесе данъка в държавния бюджет по сметка на компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите в срока за подаване на справка-декларацията за този данъчен период.

(3) (Премишна ал. 2 - ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Данъкът се смята за внесен на датата, на която сумата е постъпила в съответната сметка по ал. 1.

Съгласно чл. 106 от Закона за данъка върху добавената стойност (1) Прекратяване на регистрацията (дерегистрация) по този закон е процедура, въз основа на която след датата на дерегистрация лицето няма право да начислява данък и да приспада данъчен кредит освен в случаите, когато този закон е предвидил друго.

(2) Регистрацията се прекратява:

1. по инициатива на регистрираното лице, когато е налице основание за дерегистрация - задължителна или по избор;

2. по инициатива на органа по приходите, когато:

а) е установил основание за задължителна дерегистрация;

б) е налице обстоятелство по чл. 176.

Съгласно чл. 125 от Закона за данъка върху добавената стойност (1) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г., бр. 14 от 2022 г., в сила от 18.02.2022 г.)■ За всеки данъчен период регистрираното по чл. 96, 97, 97а, 99 и чл. 100, ал. 1 и 2 лице подава справка-декларация, съставена въз основа на отчетните регистри по чл. 124.

(4) Справка-декларация по ал. 1 се подава и когато не следва да се внася или възстановява данък, както и в случаите, когато регистрираното лице не е извършило или получило доставки или придобивания или не е осъществило внос за този данъчен период.

(5) Декларациите по ал. 1 и 2 и отчетните регистри по ал. 3 се подават до 14-о число включително на месеца, следващ данъчния период, за който се отнасят.

Съгласно чл. 176. Компетентен орган по приходите може да откаже да регистрира или да прекрати регистрацията на лице, което:

1.
2.
3. системно не изпълнява задълженията си по този закон;
4.
5.
6.

Съгласно чл. 1. ал. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания / изм. - ДВ, бр. 38 от 1989 г., бр. 21 от 1991 г., бр. 51 от 1997 г., бр. 153 от 1998 г., бр. 103 от 1999 г.👉) Неплатените в сроковете за доброволно плащане, неудържаните или удържани, но невнесени в срок данъци, такси, отчисления от печалби, вноски към бюджета и други държавни вземания от подобен характер се събират със законната лихва.

Съгласно чл. 209, ал.1 от Данъчно-осигурителен процесуален кодекс принудително изпълнение на публични вземания се допуска въз основа на предвидения в съответния закон акт за установяване на вземането.

(2) Принудително изпълнение се предприема въз основа на:

1. ревизионен акт, независимо дали е обжалван;
2. декларация, подадена от задължено лице с изчислени от него задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски

.....

Общностно право

Разпоредби от Директива 2006/112/ на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност

Съгласно член 203 от Директива 2006/112/ на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност ДДС е дължим от всяко лице, което начислява ДДС във фактура.

Съгласно член 206 от Директива 2006/112/ на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност всяко данъчнозадължено лице – платец на ДДС, трябва да плати нетния размер на ДДС при представянето на справка-декларацията за ДДС, предвидена в член 250. Въпреки това, държавите-членки могат да определят различна дата за плащането на тази сума, или могат да изискат извършването на междинни плащания.

Съгласно член 213, т.1 от Директива 2006/112/ на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност всяко данъчнозадължено лице декларира кога започва, променя или преустановява своята дейност като данъчнозадължено лице.

Съгласно член 273 от Директива 2006/112/ на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност държавите-членки могат да наложат други задължения, които те считат за необходими за осигуряване правилното събиране на ДДС и предотвратяване избягването на данъчно облагане, при спазване на условието за равнопоставено третиране между вътрешни сделки и сделки, извършвани между държави-членки от данъчнозадължени лица и при условие, че такива задължения не пораждат в търговията между държавите-членки на формалности, свързани с преминаването

на границите.

Възможността за избор по първа алинея не може да се използва за налагане на допълнителни задължения към тези, установени в глава 3.

Съдебна практика

По отношение на предвидената в Закона за данъка върху добавената стойност възможност за служебно прекратяване на регистрацията на данъчно задължени лица, които системно не изпълняват задълженията си по този закон съдебната практика не поставя под съмнение приложимостта на разпоредбата и изследва наличието във всеки един конкретен случай на предпоставките за това. Вида и времето на извършване на нарушенията не са основание за отмяна на актовете на администрацията.

На Настоящият съдебен състав не е известна практика на Съда на Европейските общности по тълкуването на разпоредбите на чл.213, ал.1 и чл.273 от Директива 2006/112/ на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност във връзка с извършване на служебна дерегистрация по ЗДДС на данъчни субекти.

VI. Доводи и правни изводи на страните.

И двете страни излагат доводи относно наличието на системни нарушения - повече от три - на разпоредбата на чл.89, ал.1 от ЗДДС - неплащане на деклариран ДДС.

VII. Мотиви за отпращане на преюдициалното запитване.

Доколкото в Директива 2006/112/ на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност не е предвидена възможност за изключване от системата на ДДС на данъчно задължени лица, дори и като мярка за предотвратяване на измамите, то първият въпрос, който настоящият състав не може да разреши, е дали тази възможност не противоречи на европейското право.

Обстоятелството, че повече от четири години след последното нарушение органите по приходите предприемат действия по дерегистрация на дружеството поставя въпроса какъв ефекта от тази мярка и следва ли да има предели във времето и по отношение на характера на допуснатите от задължените лица нарушения. Действащата нормативна уредба не изисква цялостен анализ на поведението на данъчно задълженото лице, за да се достигне до извод, че то поставя в риск данъчните приходи и има съмнения за участието му в данъчни измами. Достатъчно е извършването на три формални нарушения на правилата на ДДС, включително подаване на декларация със закъснение, заплащане на дължим данък със закъснение, издаване на фактура със закъснение и т.н., за да бъде изключено от системата на ДДС лицето. От материалите по делото е видно, че системността на нарушенията се изследват в един продължителен период от почти десет години / първото нарушение е от 2013г./, а дори и незначителните стойности / например за 2017г. невнесеният ДДС е в размер на 0,46 лв./ се вземат предвид при преценката на системността на нарушението. Липсата на индивидуализация на деянията, станали основание за дерегистрация, според настоящия състав следва да бъде разтълкувана от компетентния за това съд, дали отговаря на заложената цел за борба с данъчните измами и дали съответства на принципите на правна сигурност и съразмерност.

За настоящият състав е необходимо и да бъде даден отговор и дали мярката за дерегистрация при невнасяне в законоустановения срок на деклариран ДДС за внасяне е пропорционална на извършеното нарушение, при условие, че за забавата задълженото лице дължи лихви по силата на закона.

Мотивиран така и на основание чл. 234, ал. 2 от ДЕО във връзка с чл. 628 от ГПК и с чл.

144 от АПК, както и на основание чл. 631 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК Административен съд Велико Търново, десети състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОТПРАВЯ преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз съгласно член 267, първи параграф, буква „б“ от Договора за функционирането на Европейския съюз със следните въпроси:

1. Разпоредбата на чл.106, ал.2, т.2, б. „б“ и чл.176, т.3 от Закона за данъка върху добавената стойност противоречат ли на член 213, т.1 от Директива 2006/112/ на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност?
2. При положителен отговор на първия въпрос, разпоредбата на член 213, т.1 от Директива 2006/112/ на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност има ли директен ефект?
3. При отрицателен отговор на първия въпрос, разпоредбите на член 213, т.1 и чл. 273 от Директива 2006/112/ на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност и принципите на правна сигурност и съразмерност позволяват ли изключването от системата на ДДС при формални нарушения на закона, без да се отчита времето на извършване на нарушението, вида на нарушението, останалото поведение на лицето и наличието на други субективни обстоятелства като търговски спор за неплащане на дължимия данък в срок?
4. При отрицателен отговор на първия въпрос разпоредбите на член 213, т.1 и чл.273 от Директива 2006/112/ на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност и принципът на пропорционалност позволяват ли изключването от системата на ДДС едновременно с начисляването на лихви за несвоевременно плащане на деклариран данък, без да бъде задължен органът по приходите да извърши анализ относно вида и характера на дейността на дружеството, неговото поведение като данъкоплатец и тежестта на всяка една от предлаганите мерки?

СПИРА на основание член 631, алинея 1 от Гражданския процесуален кодекс производството по делото до произнасяне на Съда на Европейския съюз.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия:

СЪДИЯ: